

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
2 ex. (Of.)
Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

In Postul Mare

Postul este unul din așezămintele de sminteală pentru omul modern, care toate vrea să le măsoare cu biata sa rațiune atât de puțin cuprinzătoare și înțelegătoare. «De ce să postesc, zice omul de azi. Judecând rațional nu văd nici un motiv puternic care să mă îndemne la post și nici Dumnezeu nu poate să găsească vreo plăcere în postul meu! A, da, dacă-mi spune medicul că m'am prea îngrășat sau mi s'au prea obosit organele cu mâncări grele și-mi recomandă un răstimp de regim mai ușor, o fac, dar aci văd un motiv plauzibil: sănătatea trupului! Dar cum poate să ajute spiritului meu postul, sau cum poate să placă lui Dumnezeu, aceasta n'o înțeleg și nici nu poate constitui pentru mine un motiv de post!»

Și iată cum omul modern, pentru care medicul este o mare autoritate, își mai impune uneori restricții alimentare, dar din motive strict pământești, nu religioase, deci restricții cari n'au cătuși de puțin caracterul de post. Crezând că a scăpat de sub puterea lui Dumnezeu, că e absolut liber în ceea ce face, se vede silit să îplinească chiar ceea ce îi cere Dumnezeu, însă fără roadele binecuvântate ce le-ar avea când ar recunoaște deschis puterea dumnezească. Crezând că s'a emancipat de Dumnezeu, și-a făcut din trupul său autoritate dumnezească, fără să-și dea bietul seama că prin rânduiala aceasta pusă în trup de-a nu se putea ghiftul neîncetat, însuși Dumnezeu îl stăpânește, dar îl stăpânește fără voia lui și fără folos pentru el. Cine nu se închină lui Dumnezeu, se închină în mod necesar unui idol. Omul are iluzia că e liber, dar nu e liber. Și în ultima analiză tot sub puterea lui Dumnezeu se află. Inșă acum Dumnezeu nu i se mai arată ca față personală, iubitoare, ci ca lege oarbă, fatală, pedepzitoare. Cine nu vrea să știe de fața lui Dumnezeu, acela e lăsat pe mâna legilor de aramă ale vieții de cari izbîndu-se se sparge în mii de bucăți, sau dacă le îndeplinește numai de dragul lor, nu va avea nici o plată.

Adevăratul post e act religios, deci faptă săvârșită pentru Dumnezeu cel personal, faptă de smerită ascultare a voinții Tatălui din cer, nu economie dirijată a vieții trupesti după legile biologice. Adevăratul post e act de relație personală între om și Dumnezeu, e act de cult, act de mărire și de iubire a lui Dumnezeu. În actul postului nu sunt eu cu mine însumi, cu rațiunea mea și cu legile biologice sub cari stă trupul meu. Actul postului nu stă în rînd cu gimnastica de dimineața, cu plimbarea de după amiază, cu recrearea de peste vară, cu aerisirea camerei și cu celelalte acte de igienă. El nu e un tribut plă-

tit trupului, un act de închinare cârnii, o metodă de prelungire a vieții trupesti.

Necredinciosul care postește este un sareolatu, în locul lui Dumnezeu a urcat pe soclul cultului său trupul propriu. Ceeace de altfel este o absurditate căci trupul nu durează etern, chiar dacă îi poți prelungi prin astfel de metode existența cu câțiva ani. Și apoi ce zeu este acesta care are lipsă de îngrijire atât de atentă ca să nu se uzeze prea repede?

Orice zeu își face omul, evitînd pe adevăratul Dumnezeu, este un zeu al iluziilor, un zeu al minciunii și omul respectiv trăește într'o grosolană minciună și autoînșelăciune.

Dar de ce să vrea Dumnezeu postul nostru? De ce este postul un act de preamărire a lui Dumnezeu? Pentru că este un act de desumflare a propriului egoism crescut prin poftele spirituale și trupesti în așa măsură încât nu mai încapă nimenea de noi, nici chiar Dumnezeu, dându-ne iluzia și trăind astfel de par'că numai persoana noustră ar exista și de ea ar depinde totul. Omul suferă de o buhăială monstruoasă a eului, căci nu e o adevărată creștere, ci o umflare bolnavicioasă, care vrea să se întindă peste toți și peste toate. Ea e produsă prin convergența tuturor păcatelor, e manifestarea lucrării tuturor microbilor spirituali sălășlăuiți în eul nostru. Postul e antidotul împotriva acestei patologice extensiuni a poftelor, care dă microbilor cel mai admirabil teren de întărire și de înmulțire, punînd definitiv stăpînire pe voința noastră și ducînd-o la moarte. Postul e secarea mediului care favorizează microbii păcatelor. El e adunarea smerită a eului în marginile importanței sale firești. Se spune de câte un om că nu mai vede nimic de nas, fie că e prea mare sau fie că-l ține prea sus. Omul mîndru și sclav al poftelor nu mai vede în realitate nici cerul, nici pămîntul, de faptul că în fața ochilor spiritului a crescut carnea bolnavă a hipertropiei sale. Se vede peste tot numai pe sine. Trebuie deci tăiată orice crescătură bolnavă, ca ochii sufletești liberați să poată privi iarăși pe Dumnezeu, iar pe sine să se vadă în proporțiile reale atât de modeste ale unei făpturi ce există din îngăduința Făcătorului cerului și al pămîntului. Omul care postește face posibilă restabilirea justei sale relații cu Dumnezeu, în locul căruia prea ușor se pune pe sine însuși.

Se spune uneori, mai ales de oameni cari vreau să petreacă și în post, pretextînd că adună bani pentru săraci, că principal e caritatea și nu postul. Să fi bun și darnic cu alții, aceasta o cere Dumnezeu, nu să te oprești dela petreceri.

Dar postul și caritatea stau de regulă în cea mai organică legătură.

Omul petrecerilor, al împlinirii tuturor poftelor, cu cât le satisface pe acestea mai mult, cu atât ele cresc mai tare. Oricât ar gonî omul să le satisfacă, ele totdeauna i-apucă înainte. Și așa se continuă până la sfârșitul vieții. Iar satisfacerea poftelor mereu crescînde, poftă de avere, de lux, de mâncare, de onoruri, cere tot mai mult; omul e tot mai lacom, îi este tot mai teamă că nu-i va ajunge ceea ce are pentru trebuințele sale și se face tot mai lacom și mai sgîrcit față de alții. E știut că de obicei nu bogății săvârșesc faptele de milostenie, ci cei cu mijloace mai modeste.

Cine nu-i în stare să se înfrăneze, nu-i în stare nici de caritate. Și apoi caritatea săvârșită fără credință în Dumnezeu și fără sobrietatea vieții, chiar dacă ajută pentru moment trupul unui sărac, nu-i ajută și sufletul. Dimpotrivă stricăciunea ce-o produce în societate, e înmîit mai mare decât acel neînsemnat ajutor dat doar ca un tribut pentru a i se da posibilitatea să petreacă.

Postul trebuie să fie, se înțelege, total: sufletesc și trupesc, ca un reflux voluntar al apelor egoismului nostru.

Dar prea mult se spune în timpul nostru, ca un fel de dispreț pentru postul trupesc, sau ca o sustragere de sub datoria lui: postul sufletesc este principalul, nu cel trupesc! N'are nici un rost postul trupesc dacă nu îplinești cutari și cutari condiții! Și aceste pretențioase lecții se dau ca un fel de intimidare și chiar ca o sminteală pentru umilul om care vrea să îplinească porunca bisericească a postului. «De geaba postești, par'că i-ar spune, cu zâmbet de compătimire, convorbitorul, dacă nu ești în stare să te reții dela gânduri rele și dela cuvinte de bîrfeală! Mai mult fac eu care, deși nu postesc, uite am puterea să nu vorbesc de rău pe nimeni și sunt mai reținut în toate gândurile».

Faptul că e necesar să postim și cu sufletul, nu trebuie să ne facă a amîna postul cu trupul până la cîne știe ce desăvârșire sufletească.

Postul cu trupul este el însuși un act de caracter spiritual. Este o încordare a voinții și o realizare a domniei spiritului asupra trupului. Și fiind închinat lui Dumnezeu, ține sufletul omului în mod special cu gândul la Dumnezeu. Fără a-ți da seama, postul cu trupul exercită o puternică influință asupra sufletului asupra căruia are multe efecte binefăcătoare.

În concepția creștină, în special ortodoxă, sufletul și trupul nu-și trăesc viața izolat, ci în influințare reciprocă. Precum prin suflet poți înrăuri asupra trupului, așa și viceversa. O anumită poziție a trupului produce o anumită stare în suflet. Sufletul și trupul se află ca într'un cerc, înrăurirea trecînd dela unul la altul.

Cine nu simte că cel care vorbește atât de frumos despre postul spiritual, nu-i în stare de obicei să

facă efortul serios al postului trupesc? Ce știu eu ce ai în suflet? Poate înfrînarea ta în gânduri și cuvinte e mai mult dintr'o precauție egoistă, decât dintr'o iubire a lui Dumnezeu! Arată-mi puterea credinței tale în fapte palpabile. Postește cu trupul, dar postește cu sinceritate și din duh de ascultare de Dumnezeu. Silește-te alături de acest post și pentru smerenia interiorului tău. Iar Dumnezeu care vede sinceritatea silințelor tale, dar și neputința ta, va întregi multul care lipsește până la împlinirea ideală a datoriei.

D. STĂNILOAE

Mesaj Regal

Deschiderea celei de a doua sesiuni a Corpurilor legiuitoare, în luna lui Martie 1940, s'a făcut, ca totdeauna, în mod sărbătoresc.

După doxologia slujită la Sfânta Patriarhie, M. Sa Regele, în prezența Măriei Sale Marelui Voevod Mihai și a întregului guvern, a cetit Mesajul Tronului, formulînd, preciz și limpede, politica internă și externă a României.

În cele interne, regimul actual va reorganiza chestiunea agricolă și economică a țării; salariile funcționarilor publici se vor armoniza, iar bugetul general va fi echilibrat. — Se știe că din partea clerului s'a intervenit adese ca să i se recunoască dreptul la același tratament ca și celorlalți funcționari, în ce privește salariile. —

Se vor alcătui legi mai puține, dar vor fi și aplicate cum se cade.

Mesajul subliniază politica externă a statului român, ca un element valoros și constant de pace și pacificare, românii urmîrind o politică a realităților. — „hotărâți în același timp a ne apăra hotarele trase de dreptatea istorică și conștiinței de puterea noastră, pusă nu numai în slujba intereselor naționale, dar și în slujba marilor interese ale civilizației europene».

Mesajul Regal, de astădată mai important ca de obicei, rămîne o dovadă de înaltă înțelepciune a Suveranului nostru și de puterea de viață a neamului românesc în vremea sbuciumărilor vremii.

Să mulțumim Bunului Dumnezeu, că ni-a dăruit în fruntea țării un Suveran care, prin marea Sa personalitate, înaltă și nobilează sufletele cetățenilor în înțelesul legii creștine și a iubirii de frate.

Aviz oficial

Oficiul Casei arhidiecezane va trimite preoților și cântăreților bisericești câte 6 chitanțe de salar pe lunile: Aprilie, Mai și Iunie 1940.

Chitanțele trimise vor fi întregite și iscălite, apoi se vor restitui Oficiului Casei arhidiecezane, până la cel mai târziu 25 Martie 1940.

Cei cari nu le vor retrimită până la data de mai sus, riscă să rămîna fără salarul ordonat.

Consiliul arhiepiscopal

Nr. 2208/1940

Duminica Bolnavilor

Prăznuirea Duminicii Bolnavilor în 24 Martie a. c. se va săvârși în parohiile Arhiepiscopiei și în spitale, în conformitate cu instrucțiile date prin Circulara noastră cu Nr. 964/926, prin pregătirea celor bolnavi pentru sfânta împărtășanie, ecteniile pentru bolnavi la sfânta liturghie, prin predică, strângerea de danii și distribuirea lor prin Consiliul parohial și Reuniunea de femei, iar în spitale se va adăoga la acestea slujirea sfântului Maslu.

Predicele rostite, tabloul bolnavilor și al ofrandelor se vor trimite direct Consiliului nostru în termen de 8 zile, cu avizarea oficiilor protopopești asupra prăznuirii Duminicii Bolnavilor în parohii.

Sibiu, 12 Martie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 1167—1940

AVIZ

În legătură cu Circulara noastră Nr. 1167 din 8 Februar a. c. publicată în Tel. Român Nr. 8 din 18 Februar a. c. prin care s'a ordonat săvârșirea alegerilor de membri în Adunarea eparhială în cercurile electorale în care s'au produs vacanțe, aducem la cunoștință că au candidat următorii mireni:

Pentru cercul I, Sibiu, dl Dr. Sever Pop, primarul municipiului Sibiu.

Pentru cercul V, Făgăraș, dl Dr. Ștefan Damian, dir. lic. „Radu Negru” din Făgăraș.

Pentru cercul IX, Hunedoara, unde se vor alege doi membri în Adunarea eparhială au candidat: dl Const. Bursan fost deputat de Hunedoara și dl Dr. Ioan Popovici avocat în Hunedoara.

Pentru cercul VIII, Hațeg, dl Dr. Leo Parasca, medic în Hațeg.

Pentru cercul XV, Oituz, dl Dumitru M. Bogdan, inginer, industriaș din Bicsadul Oitului.

Onor. Oficii parohiale, din cercurile electorale amintite, sunt îndrumate să comunice alegătorilor numele, pronumele și ocupațiunea acestor candidați, spre a ști pe cine au să voteze.

Sibiu, la 13 Martie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Deviza F. R. N. este deviză a neamului

de Dr. Gh. PREDĂ

În numerile 8, 9 și 11 ale Telegrafului Român am dat oarecari lămuriri asupra celor dintâi trei noțiuni ale devizei F. R. N. adică: Regele, Națiunea și Munca. În cele ce urmează dau câteva însemnări asupra celei de a 4 noțiuni, adică asupra *Credinței*.

Credința este un sentiment intim al sufletului omenesc, întemeiat pe o convingere ce ne-o facem sau ne-o aduc alții asupra unor idei, fapte, sau fenomene supranaturale.

Cel mai puternic și mai absolut dintre sentimentele omului este, negreșit, cel religios.

Sentimentul religios poate fi considerat și ca o interpretare a misterelor ce învăluie viața noastră și care nu sunt și nu vor putea fi vreodată complet lămurite prin mijloace sau investigațiuni științifice.

Astăzi, ca și în vremurile dela începutul omenirii, ființa omenească își pune mereu întrebarea cine a creiat lumea pământescă cu bogățiile și frumusețile ei?

Cine a creiat milioanele de lumi din spațiu cari se învârtesc liniștit unele în jurul altora fără să se ciocnească sau să se îndepărteze de limita ce le-a fost indicată? Cine a creiat ființa omenească cu gândirea și conștiința ei, etc.?

Observând pe de o parte aceste puteri din natură bine pregătite, coordonate și conduse, iar pe de alta fiind neîndestulat cu explicațiile științifice prin așa zisele legi fizico-chimice, omul își îndreaptă mintea spre autorul acestor opere, spre forța forțelor, spre cauza cauzelor, spre Dumnezeu.

Sentimentul religios nu se mulțumește numai cu un Dumnezeu al imaginației, ci crede în existența lui reală.

Așa că dacă, față de puterea suverană Dumnezeiască, credința religioasă ia forma adorației sau a umilitei, această adorație și umilire ca și întreg cultul religios nu comporă vreă iluzie sau sugestie, ci o formă specifică de experiență mai adâncă a adevărului.

Imperfecțiunea omului care implică slăbiciunea și umilirea lui, îl face să nu poată defini și nici înțelege complet divinitatea.

Dumnezeu etern este și va fi deci pentru celula creierului nostru tot așa de greu de înțeles ca și universul etern, iar Dumnezeu ca motor al întregului univers rămâne tot așa de neînțeles ca și mișcarea universului fără început și sfârșit, sau chiar și mai mult.

Ca oameni noi nu putem prinde din univers de cât puține fapte pe care formele de cunoaștere și de experiență le desocultează. Știința ne deschide numai anumite ferestre, iar perspectivele experienței ne indică indefinitul relației și faptul că dincolo de aceste perspective pot exista stări posibile pentru unele experiențe viitoare.

Dincolo de limitele relațiunii vom găsi deci domeniul fatins unde intelectualismul nu se poate pronunța, unde tronează credința religioasă.

Credința e trezită în noi și prin educație. Ne naștem, creștem, trăim este drept cu anumite tendințe născute dar și cu anumite principii, dogme, lozinci, etc. ce ne-au fost infiltrate în minte prin vorbe și fapte dela părinți, educatori, conducători, etc.

Credem în aceste principii, la început fiindcă credem în stima și reputația aceluia ce ni le-au afirmat în dese rânduri și a căror dragoste unită cu autoritatea rangului familiar sau social ni le impuneau, dar după aceea ne câștigăm prin proprie experiență și judecată convingerea.

Avem idei, sfaturi etc. date de oamenii care și-au valorificat cunoștințele și și-au cercetat conștiințele și care prezintă un interes vădit individual și colectiv, alături de alte idei răspândite în mod tendențios de cei interesați sau de cei certați cu conștiința și care nu folosesc nici individului, nici societății.

Credința creștină ocupă în F. R. N. locul preponderent. Poporul român, prin creștinismul său și prin devoțiune față de biserica creștină, este destul de pregătit pentru opera ce ar întreprinde-o F. R. N. sub acest raport.

F. R. N. aduce contribuția sa la aplicarea doctrinei creștine prin credința și dragostea din inimile aceluia ce sunt destinați a activa.

Căci după cum spune dl profesor Dr. Stăniloae într'un articol din Tele-

graful Român: „Credința și iubirea sunt cheile care fac ca creștinismul să-și desfășoare comorile pe care un laic poate nici nu le bănuiește.”

Regimul nou întronat în cadrul F. R. N. a dat de altfel roade frumoase. La 2 ani dela apariția noii Constituții se poate constata de toți o stare social-politică mai bună, cu realizări ce nu s'ar fi putut înfăptui în zeci de ani sub trecutele regimuri politice. Aceste realizări întăresc încrederea în organizația politică a F. R. N. care și-a luat credința creștină drept sprijin și putere de însuflețire.

Cetitul publicațiilor religioase

Zările vieții se luminează sub ploaia binefăcătoare a duhului creștin, și sufletul omenesc se înalță cu nenumărate mângăieri. Gândul nostru călătorește în chip fericit spre limanurile albastrelui ceresc, împrumutând din acest câmp o cumințenie ce se arată prin trăirea noastră în ograda ascultării de Biserica Domnului nostru Iisus Hristos.

Din preajma prispei Bisericii se desprinde o mireasmă de dragoste, care frânge orice goană după slava lumii și ne dă pentru suflete o reculegere de cerești mulțumiri.

Truda noastră să fie pentru sfințirea cugetului și pentru desăvârșirea duhului.

Preocupați de viața duhului, ne străduim să putem ajuta oricărui suflet să se urce pe creasta înaltă a luminii care nu apune și ne dă o vedere largă și cuprinzătoare a tuturor cărărilor pe urma cărora să ne îndreptăm pașii faptelor noastre. Facem slujbă de călăuze pentru suflete spre măgura unde fericirea veșnică rămâne neschimbată și se dă drept răsplătă tuturor oamenilor cari trăiesc în duh.

Desrobim suflete de povara unor gânduri netrebnice, și dăm în schimb podoaba învățăturilor sfinte, lumină strălucitoare care ne dă nouă, trecătorilor, orientare sănătoasă.

În această muncă, cărțile religioase și foile religioase «Lumina Satelor» și «Oastea Domnului» ne dau un prețios ajutor.

Drept aceea, ne facem plăcută datorie să indemnăm pe toți credincioșii noștri să-și facă prieteni nedespărțiți din aceste foi care apar sub îngrijirea înalt

* FOIȘOARA *

Propagandă religioasă între românii ardeleni

(3) Preot-prof. Dr. I. Stanciu

După dezastrul dela Mohács, în 1526, Ardealul se deslipește de Ungaria și formează un principat sub suzeranitate turcească. În acest mic principat au străbătut ideile reformei în scurt timp și în și mai scurt timp au cucerit pe Sași la luteranism, iar pe Unguri la calvinism. Catolicii papistași au început să slăbească. Rivalitatea după acapararea tronului era mai mare între papistași și calvini, până ce s'a terminat cu învingerea acestor din urmă.

Ajunși calvinii la conducerea principatului, e natural că au voit să se întărească și numeric, ceea ce nu puteau face decât numai în detrimentul poporului român, de veacuri apăsător, dar formând totuși marea majoritate și ca neam, și ca religie, față de toate celelalte neamuri și religii conlocuitoare.

Calvinii — înainte de-a trece la ofensiva împotriva Românilor — au nimicit cu o lovitură pe papistași:

„Când Transilvania își căpătă principii săi proprii sub suzeranitatea Porții, se începu o prigoană mai întâi a bisericii catolice. Episcopia și mănăstirile se des-

ființară, averile lor se confiscară în folosul statului și a magnaților, iar bisericile se înglobară în biserica reformată prin toate mijloacele de care dispune un stat. După ce astfel catolicismul mai că se exterminase în Transilvania, trebuia să vină rândul Bisericii române”, (Dr. C. Diaconovici: Enciclopedia, pg. 739, III).

Cu Românii însă lucrurile au mers mai greu. În decurs de 150 ani de opresiune rezultatul propagandei calvine a fost aproape nul, oricât s'ar strădui iezuitul nostru frate dela Craiova să dovedească contrariul.

Perioada de propagandă calvină durează între anii 1566—1697. În acest interval s'au perindat mulți episcopi, sau vlădici ortodocși români, cari unii de voie, alții de nevoie au colaborat la introducerea calvinismului între români. Dar aceasta colaborare, nefiind sinceră și din inimă, n'a avut asupra masei credincioșilor nici un efect. Superintendentul calvini, fie Român, fie Ungur, încredințat cu supravegherea propagandei, ca să se mascheze își lua numele de episcop românesc, sau se intitulau și episcop și superintendent ortodox al bisericilor românești.

Un astfel de superintendent a fost în 1566 Gheorghe din Sângiorzul Bistriței, care „s'a plâns Craiului, că mulți preoți nu-i dau ascultare, nevenind la soboarele anuale... și nu-i dau dajdia anuală...” (N. Iorga, o. c., pg. 179). Abia după amenințări grave și pedepse aspre reuși acest „episcop” să adune la Teiuș un sobor,

unde „se strânse destul de mulți preoți îngroziți, cari primiră a sluji românește și iscăriră o hotărâre redactată în limba poporului”, (N. Iorga, o. c., pg. 180).

Pe terenul limbei române vedem și aci un pas înainte.

Superintendentul următor, popa Pavel din Turdaș, „episcopul românesc”, ține și el un sobor în Alud, apoi altul în Cluj. Preoții erau obligați să vină la sinoade sub pedeapsa confiscării vitelor, a izgonirii și a închisoarei. Totodată au fost obligați să cumpere două cărți tipărite în *limba română*: Liturghia și Psaltirea.

Principele Ștefan Báthory a mai încetat propagandă între Români, pentru că înțelegea că Ardealul trebuie să aibe alte griji decât aceea a reformării legii Valahilor. El aduce — după Pavel din Turdaș — în 1571 episcop pentru Români pe călugărul Eftimie din Mănăstirea Neamțu. Acest călugăr e hirotonit de patriarhul Macarie.

În 1574 Eftimie se duce în Moldova, iar în locul lui e numit popa Cristofor, un om învățat, care, ca episcop, va avea în seamă pe preoții rămași în credința cea veche, pe preoții din Ardeal, cari mărturisesc legea română sau grecească, (N. Iorga, o. c., pg. 184).

După scurt timp vine mitropolit al ortodocșilor chiar Ghenadie, căruia i se mai zice și „luminatul mitropolit, marele Ghenadie, din tot ținutul Ardealului și al Orăziei” și care a stat până în 1585, când îl ocupă locul Ioan de Prislop.

Sub acest Ghenadie se retipărește Cazanla lui Coresi din 1581, care prima dată a fost tipărită în 1564 (Evanghelia cu tâlc). Prin această retipărire s'a dat „Bisericii ortodoxe a Românilor și limbei românești unul din cele mai însemnate monumente ale lor”, (N. Iorga, o. c., pg. 187).

În anul următor, în 1582, apare în Orăștie, tot în românește, Palia.

Sub Ioan de Prislop, încă înainte de venirea lui Mihai Viteazul, în anul 1595, cu învoirea principelui catolic Sigismund Báthory, mitropolia ortodoxă a Ardealului vine dependintă de mitropolia Târgoviștei. Părțile de Nord ale Ardealului erau stăpânite de vlădica Spiridon,

Acum încep să dispară urmele calvinismului și legea ortodoxă din nou strălucește prin ocrotirea chiar a principilor înaintași lui Mihai Viteazul și cu atât mai vărtos sub domnia acestuia.

Chiar și după domnia lui Mihai, sub următorii principii calvini, mitropolii Dosofteiu și Ghenadie Brad reușesc să exopereze dela stăpânire favoruri pentru preoțime și să fie stăpâni pe conducerea religioasă a întreg Ardealului românesc, (N. Iorga o. c., pg. 234). Cel dintâi, Dosofteiu, era ortodox get beget, venit din mănăstirile Moldovei și își zicea „arhiepiscopul chir Dosofteiu al Bălgradului și a toată țara Ardealului și Ungurească și celelalte.” La urmă ajunsese să sprijiească calvinismul.

Pe la anul 1618 lui Dosofteiu îi urmează Ghenadie Brad, „mitropolit în sca-

Prea Sfințitul Mitropolit al Ardealului, precum și din toate cărțile în care se cuprind frânturi din învățătura Domnului.

Prin cărțile bune, ca prin niște ferestre, pătrunde în căminuri lumina păcii divine, care înalță și sfințește cugetele, depărtându-ne viața de păcate.

De câte ori intră într-o casă o carte nouă, de câte ori un abonament nou se face la «Lumina Satelor», noi ne bucurăm, pentru că o nouă putere face lucrul Evanghelistului.

Din citirea lor înfloresc viața cea adevărată, închinată Stăpânului care ne vrea ridicați din pulberea pământului.

Prospețime în cugete și încordarea voinței spre bine, sânt darurile ce ni se aduc.

Să nu ne irosim viața în pofa trupului, nici să ne amăgim de străluciri trecătoare, ci să dăm duhului nostru lumina pururea vie a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Vrem oameni tari în duh, curați la inimă și la cuget.

De aceea încercăm să clătinăm nepăsarea unora, dorim să-i facem a cunoaște prețul sufletului și adâncul înțelepciunii din Cartea Sfântă:

«Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ», (Coloseni 3, 2).

Intru plinirea acestui sfat, deprinderea cititului cărților și foilor religioase aduce cea mai folositoare contribuție.

Preot Gheorghe Șerbu
Satulung-Brașov

Pace între Finlanda și Rusia

In ziua de Miercuri, 13 Martie 1940, s'a anunțat sfârșitul războiului, care a durat 102 zile între Rusia Sovietică și Finlanda și s'a încheiat pacea dela Moscova prin tratatul din 12 Martie 1940.

Micul și eroicul popor finlandez, după lupte înverșunate de zi și noapte cu un vrăjmaș copleșitor ca număr și armament, a primit, deși încă neînvinși, să facă mari jertfe și să renunțe la câteva părți din teritoriul său care, cu toate acestea, își păstrează libertatea și neatrănarea.

Fie ca pacea dela nord, scum plătită și de-o parte, și de alta, să fie urmată, cât mai în grabă, și de pacea dela vest aducând lumii liniște și obștească înțelegere.

Indrumări în legătură cu săvârșirea liturghiei înainte sfințite

In Biserica ortodoxă de regulă se săvârșește liturghia sf. Ioan Chrisostom. Iar cea a Marelui Vasile se săvârșește numai de 10 ori pe an și anume: în ziua sf. Vasile (1 Ian.), în ajunul Nașterii și al Botezului Domnului (dacă ajunările acestea cad în ziua de Duminecă, se săvârșește liturghia sf. Ioan Chrisostom, iar a doua zi, adică la Crăciun sau la Botezul Domnului, se săvârșește liturghia Marelui Vasile), și în cele dintâi cinci Dumineci ale postului, afară de Dumineca Floriilor, când se săvârșește liturghia sf. Ioan Chrisostom; în fine în Joia și în Sâmbăta cea mare.

In trei zile ale anului, și anume: Miercurea și Vinerea din săptămâna brânzei și Vinerea cea mare nu se săvârșește nici o sf. liturghie, afară de cazul când ar cădea în Vinerea cea mare Bunavestire. Atunci se săvârșește liturghia sf. Ioan Chrisostom.

In zilele postului mare, dela început chiar, nu se săvârșeau cele două liturghii susmenționate, pentru două motive: 1. Deoarece creștinii primari poșteau ziua toată până seara, iar sf. liturghie săvârșindu-se înainte de amiază, se credea necuviincios de a întreprinde postul chiar și prin sf. împărtășanie; 2. Aducerea jertfei celei fără de sânge se socotea ca o serbare de bucurie sufletească și nu era potrivită cu postul care era un timp de jeliere. De aceea se introduse liturghia fără aducerea sf. jertfe, adică a cărei euharistie a fost sfințită în Sâmbăta sau Dumineca precedentă, și în modul acesta nu se mai întreprindea ajunarea prin sf. cuminătură, căci sf. împărtășanie se împărțea tocmai seara.

Această sf. liturghie este așadar o rânduială a împărtășaniei solemne făcute spre seară, și pentru aceea se începe ea la ora a treia după amiază și se termină pe la apunerea soarelui, adică atunci când după așezământul bisericesc se permite a mânca. Liturghia celor mai înainte sfințite se săvârșește: Miercurea și Vinerea în patruzecime, precum și Lunia, Marția și Miercuria în săptămâna cea mare. Totuși nici în celelalte zile ale patruzecimii, când nu este prescrisă liturghia sf. Ioan Chrisostom sau a sf. Vasile cel Mare, nu este oprită săvârșirea sf. liturghii a

celor mai înainte sfințite, și dacă cere trebuința, se și săvârșește aceasta. NB. La Bunavestire se face, în orice zi ar cădea, liturghia sf. Ioan Chrisostom, afară de zilele: Dumineca 1, 2, 3, 4 și 5 a patruzecimii, apoi Joia și Sâmbăta cea mare, când se face liturghia sf. Vasile cel Mare.

Dr. Iosif Hradil

INFORMAȚIUNI

Un miliard de lei se va da, prin lege, pentru ajutorarea familiilor sărace ale celor ce stau de pază la hotare. Opera, de a da ajutor concentraților, izvoarește din neîntrecutul duh de jertfă al neamului nostru.

In postul Paștilor, în fiecare Sâmbătă, ora 6 d. a., se vor ține conferințe religioase în sala festivă a liceului „Andrei Șaguna” din Brașov, organizate de FOR-ul brașovean și de Societatea „Sf. Gheorghe” a elevilor. Astăzi, în 16 Martie, vorbește dl prof. N. Crainic; subiectul conferinței sale este: Concepția ortodoxă despre cultură. Conferințele următoare vor fi ținute de: prof. univ. V. Iordăchescu, Arhim. Scriban, T. Popescu, Dr. N. Terchilă dela Sibiu, și Al. Lascarov-Moldovanu. — Conferințele, ziditoare de suflet, sânt așteptate cu deosebit interes de publicul din bătrâna cetate a ortodoxiei.

In amintirea lui A. Bârseanu. Cu ocazia adunării generale din 10 I. c., a cooperativei sibiene „Andrei Bârseanu”, s'a slujit în catedrala mitropolitană de un sobor de preoți parastasul pentru odihna sufletească a neuitatului bărbat al școlii și bisericii noastre, Andrei Bârseanu, decedat înainte cu 18 ani. De față au fost, la pioasa pomenire, I. P. S. mitropolit Nicolae și numeroși foști amici și cunoșcuți ai dispărutului. În ședința festivă, ce s'a ținut apoi în sala prefecturii județene, președintele cooperativei, dl I. N. Ciolan, a evocat memoria lui A. Bârseanu, care s'a deosebit atât în calitate de cărturar, cât și de cooperativist, ear cooperativa care-i poartă numele, se bucură azi de o situație înfloritoare. Au mai luat cuvântul, tot atunci, dnii Tocineanu-Petrescu, prefectul județului, Dr. S. Pop, primarul municipiului ș. a., exprimând satisfacție pentru progresul așezământului comercial.

In adunarea preoțească din 29 I. tr., ținută în Sf. Gheorghe, P. C. Sa păr. protopop Aurel Nistor a prezentat rapor-

tu general despre activitatea desfășurată de biserica noastră în tractul Sf. Gheorghe în cursul anului precedent.

Raportul care expune situația tractului, stăruind asupra problemelor ce au format centrul de preocupare în activitatea desfășurată, a fost ascultat cu interes de întreaga asistență.

După discuțiile urmate s'a făcut propunerea ca raportul cetit să fie dat publicității. Ședința se sfârșește cu unele comunicări și expuneri a proiectelor de interes obștesc ce urmează a fi realizate în viitor. — Pr. G. Iacob.

Cifre! Un luptător împotriva alcoolismului spune într-o revistă românească din zilele acestea, că țara noastră are 54 mii de cărciume și 32 mii de școli. Pentru băutura cheltuim anual 16 miliarde lei... Fără comentariu.

Mulțămită. Parohia filie Streiu și epitropia aduce pe această cale mulțumirile sale credinciosului Constantin Balcu, zis Costan, pentru donația de 500 lei în favorul bisericii noi. — Pr. Șt. Păcurar.

Altă mulțămire. Oficiul parohial ortodox-român Ildiciu, protopopiatul Târnavă-Mare, exprimă sincere mulțămiri «Reuniunii femeilor ortodoxe» din loc, cari deși întrunite în asociație abla din 19 Noemvrie 1939, într-o vreme de mari sacrificii materiale, a adunat din contribuții benevole suma de 4600 lei. Cu acești bani s'a cumpărat un rând de odăjdii necesare serviciilor bisericii noastre. Sfințirea lor s'a făcut Duminecă, în 3 Martie a. c. Dumnezeu să răsplătească pe cele ce iubesc podoaba casei Sale. — Pr. V. Doroga.

Statusul catolic, vechea organizație catolică ungurească, ce avea în administrare spre folosul catolicismului mari averi din partea statului ungar, a fost transformată prin Acordul din 1932 între guvernul român și scaunul papal într'un organ al Diecezei catolice de Alba-Iulia, devenit proprietar al acelor averi. De curând printr'un Decret-lege, acel acord a fost pus în aplicare.

Printr'un alt Decret-lege congregațiilor catolice li s'au recunoscut caracterul de personalitate juridică.

Apel la revizuirea așezării sociale. Din ziare bisericesti aflăm că I. P. S. mitropolit Visarion al Bucovinei a trimis lui Stalin la Moscova o scrisoare, în care apelează să revizuiască atitudinea Rusiei față de biserica ortodoxă, arătând că ierarhi ai bisericii ortodoxe din Rusia ceruseră, înainte de revoluție, revizuirea așezării sociale și politice a statului țarist. Inaltul ierarh al Bucovinei amintește în

unul Bălgradului, al Vadului, a Orădiei-Mari și Sătmarului și a toată țara Ardealului și celelalte”. Cu acest mitropolit hirononit în Târgoviște se realizează unitatea religioasă a tuturor Românilor din Ardeal și Țara-Ungurească, ceea ce e unul din cele mai însemnate fapte pentru dezvoltarea și culturală și politică a neamului nostru, (N. Iorga o. c. pg. 237).

Ghenadie având relații cu Târgoviștea, a primit de aci și exemplare din Pravilă, ba și-a adus de aci și un meșter tipograf în persoana lui popa Dobre, care era chemat să retipărească Cazania din Brașov și alte cărți pe înțelesul poporului.

Principele Ardealului, Gheorghe Rákoczy, împreună cu superintendentul calvin, Geley, au dispus să se predice în limba română, Miercurea, Vinerea și Dumineca. Ei au compus în românește și Catehismul calvinesc în anul morții lui Ghenadie, în 1640.

Catehismul acesta a avut darul să provoace o fierbere și la noi, dar și la ortodocșii din țările vecine. Mitropolitul Moldovei, Varlaam, face un răspuns acestui catehism, iar Petru Movilă cu Mărturisirea ortodoxă respinge toate învățăturile calvinești, fie pornite din Bălgrad, fie din Constantinopol. Coroana conștiinței ortodoxe o pune sinodul din Iași în anul 1642.

După moartea lui Ghenadie scaunul mitropolitan e ocupat de ieromonahul din mănăstirea Putna, Ilie Iorest, care, după ce e hirononit în Târgoviște, e instalat în scaunul vlădicesc.

Acest arhieru nu păstori mult peste Români din Ardeal. Fie că nu voi, sau nu putu satisface promisiunilor date lui Geley de-a răspândi calvinismul, fie că Rákoczy era supărat pentru sinodul din Iași, mitropolitul Iorest fu dus în fața unui sobor de protopopi și păstori calvini, sau unli calvinizați, unde cu acuze netemeinice a fost despuiat de demnitate, izgonit, maltratat și aruncat în temniță, (N. Iorga o. c. p. 327).

Marele nostru cronicar, Șincai, e de părere că Ilie Iorest nu pentru vinovății reale a fost destituit, ci pentru că n'a voit a adopta catehismul calvinesc, căci toți protopopii și păstori ce se pomenesc în diplomă, că au judecat și condamnat pe mitropolitul ortodox Ilie, erau calvini, (Cron. Rom. III pg. 41). Iar viclenia calvinilor — observă cu drept cuvânt episcopul Melhizedec — era tocmai aceasta ca să prezideze soborul compus din ortodocși, așa după cum își luaseră și ei titlu, ca să se mascheze.

Pățania cu mitropolitul Iorest determină principii din familia Rákoczy să tindă la ruperea relațiilor Bălgradului și a Târgoviștei, ambele capitale ale ortodoxismului, (Enciclopedia Minerva, pg. 255). Până acum din oarecari cauze politice acest plan nu și l-au putut pune în aplicare. Acum însă — după delăturarea lui Iorest — îl aplică față de noul mitropolit al Bălgradului, față de Simeon Ștefan, care e înscăunat în 1643, fără ca să i se permită hirononirea în Târgoviște.

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(6) De protopopul Gh. Maior

Pentru lămurire să aduc și un exemplu de azi. In lumea celor ce se ocupă cu legile, se spune, că cele mai bune legi le are Anglia. Și eu cred, că va fi așa. Anglia în aducerea legilor civile urmează exact metoda bisericii ortodoxe: Nu legiferează decât atunci, când legea este practică de mult și de foarte mulți cetățeni ai ei. Pe când în celelalte țări ale Europei, întâi se face legea de niște oameni închiși în camere cu obloanele și ușile zăvorâte și înecați în vrafurile de cărți, se votează cu ochii închiși și apoi se forțează ducerea ei la îndeplinire, chiar când e absurdă. De aici fierberea care nu e cunoscută în Anglia.

Așadar ortodoxia e rodul unei îndelungate experiențe de viață ortodoxă și numai după ce a fost îndelung verificată, s'a cuprins în sistem și s'a legiferat.

Să nu uitați deci, că Biserica ortodoxă n'a forțat nimic niciodată. Totdeauna a procedat firesc, practic. De aceea ei nu i-au trebuit armate, regi și împărați cu sabia scoasă pentru a-și aduna credincioși.

Ci adunare mare de popoare s'au adunat de bunăvoie să laude pe Domnul în mijlocul ei! Și fiecare popor în limba lui și cu firea lui! Avem o ortodoxie, dar n'a cerut, nici n'a încercat să facă și un singur popor. Universalitatea credinței,

a învățaturii, a culturii și disciplinei, n'a însemnat pentru ea și suprimarea naționalității și a limbei. De aceea există o ortodoxie și multe popoare ortodoxe, cari mai apoi și-au putut face biserici ortodoxe naționale. Ortodoxia stă deasupra ca un soare care cu razele lui la Ecvator ajută rodirea unor feluri de plante și tratul unor soiuri de ființe, la noi a altora, spre Pol iarăș a altora deosebite și de primele și de cele din urmă, fără trecere violentă și fără zguduire.

Mi s'ar putea reflecta: „Totuși nu ești drept, doar istoria ne arată că chiar noi am fost apăsați când de Slavi, când de Greci; atunci cum poate sta afirmația de mai sus?” Această întrebare e întemeiată și totuși nu. Aici e vorba de un abuz din partea unui popor și de slăbiciune din partea celuilalt; asuprirea n'a venit dela Biserica ortodoxă — marea comunitate, — ci dela politica unor națiuni, întâmplător ortodoxe.

Tocmai aceste cazuri confirmă ce spuneam, că ortodoxia n'a voit să nimicească sau altereze individualitatea națiilor, ci doar a tins să o spiritualizeze, să o înobileze, să o umanizeze, lăsându-le popoare ortodoxe.

Și poate e locul să arăt pe scurt cum și-a manifestat și se manifestează ortodoxia câtorva popoare cunoscute nouă.

Grecii au socotit-o ca un produs național, care i-a salvat din ghiarele desnaționalizării de cătră Romani și le-a dat

scrisoarea sa, că religiozitatea făcând parte întregitoare din sufletul omenesc, atunci când nu se mai admite manifestarea acesteia naturale predispoziții, se împiedică funcționarea normală a însuși sufletului omenesc.

Propaganda baptistă începe a lua, cum era de prevăzut, un avânt tot mai îndrăzneț. Conducerea eparhiei Ismailului, precum și eparhia Chișinăului, sânt informate, că propagandiștii baptilismului mișună prin sate, folosindu-se de ocazia că unii locuitori sânt concentrați; iar ei, sectarii baptilști, ar vrea, vezi Doamne, să vină în ajutorul familiilor strămtorate. Acești sectari nu se știosc a se prezenta pe la școli, — cum constată toi din Basarabia, — și a cere să fie lăsați a preda religia conform învățăturilor baptiste. — Locurile che-mate au intervenit la Sf. Sinod și la ministerul cultelor, cerând stavilirea propagandei sectare.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 17 Martie 1940, va predica părintele diacon N. Mladin.

„Dumineca Ortodoxiei“. În sala festivă, a prefecturii județului Sibiu, se va desfășura în 17 l. c. ora 11 a. m. o serbare religioasă pentru „Dumineca Ortodoxiei“. Programul serbării, organizate de filiala Sibiu a Societății ortodoxe a femeilor, conține o conferință a păr. prof. Dr. N. Terchilă, și coruri religioase executate de corul școlii normale „Andrei Șaguna“, condus de dna prof. P. Popa. Vor fi premiate, ca și în anii precedenți, cele mai izbutite lucrări la religie ale elevelor din școlile Sibiului.

Nr. 97/1940

(16) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Blăjeni-Criș, din protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Stola din parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc de a concura, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului, la Brad, în termen.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a sluji, predica și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, la 27 Februar 1940.

Ioan Andreiu
protopop

Dr. Georgia Lucian

specialist în boli și operațiuni de Nas, Gât, Urechii

Sibiu, strada Regina Maria 16,
Etaj I Consult 3—6^{1/2}

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Convocare

la
a 67-a adunare generală ordinară

a
Institului de credit fonciar din Sibiu care se va ținea în ziua de 6 April 1940, ora 16, în casa de schimb a institutului (Piața Regele Ferdinand Nr. 3—5).

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație asupra gestiunii anului 1939;
3. Raportul și propunerea cenzorilor;
4. Hotărâre asupra bilanțului din 31 Decembrie 1939;
5. Descărcarea Consiliului de administrație;
6. Hotărâre asupra întrebunțării beneficiului net;
7. Stabilirea onorariului pentru Consiliul cenzorilor pe anul 1939;
8. Fixarea prețului jetoanelor de ședință pentru membrii Consiliului de administrație pe anul 1939;
9. Alegeri în Consiliul de administrație;
10. Alegerea Consiliului de cenzori;
11. Propunerea de fuziune prin absorbire cu Banca de Industrie și Comerț s. a. din Sibiu.

Dreptul de vot în această adunare generală se va exercita de acei acționari cari sunt înscrisi în registrul de acțiuni al institutului și vor fi depus acțiunile lor la institut cel mai târziu cu 5 zile înainte de adunare. Biletul de legitimație obținut la depozitare se va prezenta la adunarea generală.

Membri consiliului de administrație și funcționarii institutului nu pot fi mandatați. Procurile se vor prezenta.

În caz că această adunare generală nu s'ar putea ține valabil din cauza insuficienței numărului sau capitalului reprezentat, această convocare se face și pentru a doua adunare generală, care se va ținea cu aceeași ordine de zi în același local în ziua de 12 April 1940, ora 16, și care poate aduce hotărâri valabile fără considerare la numărul acționarilor prezenți și la capitalul reprezentat.

Sibiu, la 8 Martie 1940.

Consiliul de Administrație

al

Institului de credit fonciar
din Sibiu

(20) 1—1

din nou glorie și stăluire; care i-a ținut treji și tari sub Mohamed și le-a dat în-tăietate religio-spirituală în Orient; se păstrase spiritualicește și se readuse, cu un cuvânt, imperiul lui Alexandru cel Mare. Și cum acela cu Iliada în mână și cu sabia în alta făcuse lumea să grăiască numai grecește, la fel prin Noul Testament, scris în limba lor și comentat de sfinții Părinți în același graiu, în stânga și cu crucea în dreapta visau să desnaționalizeze și grecezeze popoarele pentru a le stoarce apoi politicește. Și e foarte vrednic de reținut, că de atâtea ori întocmai Biserica le-a stănenit avântul și le-a vestejit fățarnicia mascată cu ortodoxie. Alt-cum ortodoxia lor pururea a fost luminată, creatoare, conștie, trează și la post-stul de veghe. Nu i-a lipsit nici fanatismul.

Tocmai la celalalt pol stă ortodoxia slavă, a Rușilor. Suflet haotic, dorind mult și multe, dar fără a ști precis ce anume, cu multe capabilități și cu multe surprize, Rusul primea și privea ortodoxia prin această prismă cețoasă. Iubitorii de roluri mari prin puterea brută a forței numărului și a întinderii forței nepoleite, ascunsă de multele sub cojocul vicleniei, ortodoxia

greacă le servește de candelă, prin lumina căreia încearcă să descifreze viitorul și soarta și să-și înțeleagă firea proprie. În general caută impresia și de dragul ei rămâne la forme, de cele mai multe ori goale. Are însă și reprezentanți — singuratici — de o uimitoare profunditate de simțire și cugetare ortodoxă, care dau strălucire de rachetă în nopțile de întuneric siberian. Sub presiuni externe se transformă în paravan, de după care se conduc manevrele politice în Polonia, România, Balcani și în toată Asia-Mică. Cu rubla dăruită și cu amenințarea ticluită și spusă la vreme potrivită în favorul celor „oropsiți“ ai ortodoxiei, câștigă biruința politică pe două fronturi: simpatia de protector și influența la ortodocși și rol de putere temută în toată lumea. Mistică și milostivă, ortodoxia lor reușește să tempereze zelul politic de desnaționalizare și expansiune al Grecilor. A dat minunate exemplare de intruchipare ascetică și de exagerare religioasă.

Între aceste două extreme, care se întâlnesc pe aceeași linie politică, se desvoltă ortodoxia noastră. În sufletul nostru fanatismul grecesc și misticismul slav sunt

Publicațiune de licitație

Consiliul parohial ortodox român din filia Streiu, jud. Hunedoara, protopopiatul Hațeg, dă în întreprindere prin licitație publică cu oferte pentru terminarea bisericii, și anume:

1. Padimentarea cu mozaic, și altarul cu parchet,
2. Două sobe de teracotă,
3. Burlane,
4. Imprejmuirea cu grilaj de fier și stâlpi de ciment și asfaltarea în jurul bisericii.

Ofertele, însoțite de o garanție de 10%, în numerar sau acte de valoare, se pot depune până la începerea licitației, care va avea loc în ziua de 24 Martie 1940, ora 3 p. m., în biserica din Streiu. Intrucât la sus numita dată nu se vor înainta oferte, se va ținea a doua licitație tot publică în ziua de 31 Martie 1940, când se va aranja prin bună învoială cu consiliul parohial darea în întreprindere a sus numitelor lucrări.

Parohia nu plătește spese de deplasare. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care va avea mai multă încredere.

Streiu, la 6 Martie 1940.

Oficiul parohial ortodox român:
Pr. Șt. Păcurar

Nr. 16/1940 par.

(17) 1—1

Anunț de licitație

Consiliul parohial ortodox român din Apold, tractul Sighișoara, în ședința ord. din 29 Decembrie 1939, a hotărât că, neprezentându-se la prima publicare nici un optant, să se publice din nou o a doua licitație pentru repararea și adaptarea casei parohiale, pe baza planului și devizului, aprobat de P. V. Consiliu Arhiepiscopesc cu Nr. 9772/1939.

Licitația se va ținea în 25 Martie 1940, în localul Casa culturală la ora 15.

Ofertanții vor depune odată cu oferta ca garanție 5% dela suma devizului de 301.814 lei, în numerar sau efecte de stat, care garanție, după aprobare, se va majora la 10%.

Planul, devizul și caietul de sarcini se pot vedea în orice zi la oficiul parohial.

Parohia nu dă nici un fel de material. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea unuia dintre cei trei ofertanți din urmă.

Comuna bisericăască pentru deplasări nu dă nici o rebonificare.

Apold, la 8 Martie 1940.

Chirion Muntean

paroh

Epitropi:

Zaharie Petrează

Emanoil Morar

Zaharie Ticușan

Oficiul parohial ort. Belni, jud. Treiscaune

(19) 1—1

Publicație de licitație

Parohia ortodoxă română, din comuna Belni, județul Treiscaune, dă în întreprindere prin licitație publică, continuarea lucrărilor de construcție a bisericii noi din Belni, adică tencuirea, cu toate lucrările aparținătoare ei, lucrările de dulgherie, finichigerie și tâmplărie, conform planului și devizului estimativ.

Licitația se va ținea în ziua de 15 April 1940, ora 11 a. m. în localul primăriei comunale, iar în caz de nereușită, licitația se va ținea în ziua de 23 April 1940, la aceeași oră și în același local.

Licitația se va face pe bază de oferte închise, însoțite de o garanție de 5%, din valoarea devizului în numerar sau în efecte de stat garantate.

Parohia își rezervă dreptul, ca după deschiderea ofertelor, licitația să se continue și verbal în aceeași ședință.

Nu vor fi admiși la licitație decât măestrii sau antreprenorii, cari pot dovedi cu certificate în regulă că au mai executat astfel de lucrări în condițiuni bune.

Planul și devizul pot fi văzute în fișcare zi la Oficiul parohial din Belni.

Parohia nu plătește nimănui spesele de deplasare.

Belni, la 9 Martie 1940.

Pop David
epitropIacob Gheorghe
paroh

Nr. 155/1940 par.

(13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a Vinerea, protopopiatul Orăștie, se publică prin aceasta concurs, cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Locuință.
3. Eclejii: 14 jugăre arător, — primit prin reforma agrară, — în hotarul comunei vecine Pișchinți.
4. Stolele uzitate azi în parohie. (Parohia are peste 600 de familii, cu cca 2700 suflete).

Concurenții își vor înainta petițiile de concurs, alăturând actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, însoțite și de încuviințarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc, la oficiul protopopesc ortodox român din Orăștie, în termenul dat.

Candidații e de dorit să se prezinte în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie, servind și predicând în sfânta biserică, pentru a fi cât mai de aproape cunoscuți de credincioși. Vor anunța însă dorința lor oficiului protopopesc, pentru triarea cererilor.

Orăștie, la 18 Februarie 1940.

Oficiul protopopesc ortodox român al Orăștiei, în înțelegere cu consiliul parohial:

Prot. Ioan Moța
adm. tractului.

Parohia ortodoxă română Budila, județul Brașov

Nr. 46/1940

(15) 1—3

Publicare de licitare

Pentru darea în întreprindere a zidirii sfintei biserici ortodoxe române din comuna Budila, județul Brașov, se publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 7 April 1940, ora 15.

Licitația se va ținea la oficiul parohial din Budila. Planul, devizul, caietul de sarcini și condiții de licitație se pot vedea la epitropia parohială.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 5%, dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenorii autorizați de a construi astfel de edificii.

Concurenții nu pot preiinde nici un fel de spese de deplasare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul la acceptarea ofertei și ofertantului.

Actele licitației se vor aproba de P. V. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, când se va putea încheia contractul.

Din ședința consiliului parohial ținută la 3 Martie 1940.

Pentru consiliul parohial:

Iordan Curcubătă

paroh, preș. consiliului parohial